

Asura'nın Yedi Perdesi

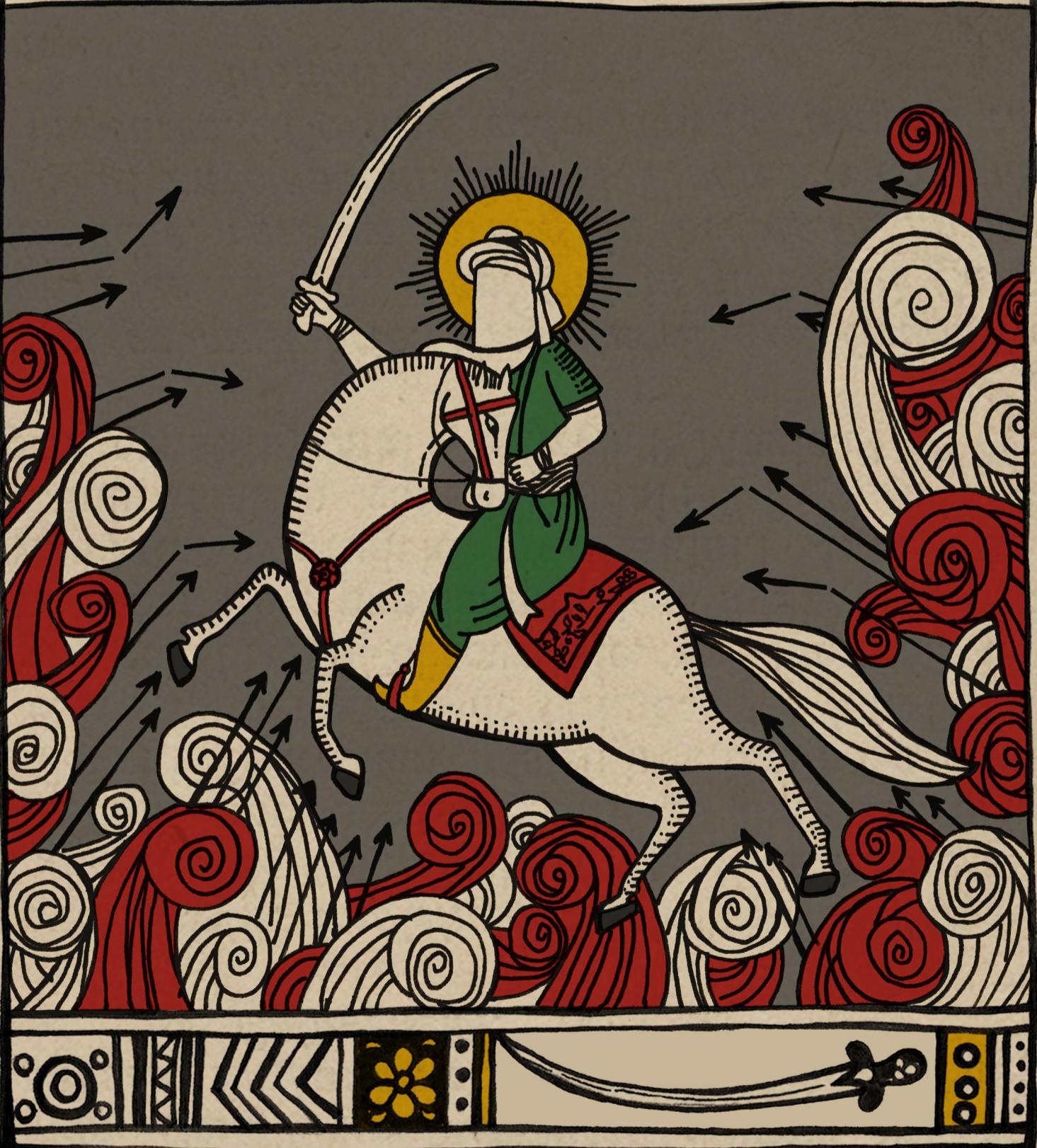
Bir gün Fahr-i Kâinat Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.a),
henüz küçük bir çocuk olan Hz. Hüseyin'i (a.s) kucağına alıp
gözyaşları içinde şöyle buyurdu:

“Şüphesiz Hüseyin'in katlinden dolayı, müminlerin
kalbinde asla soğumayacak bir sıcaklık olacaktır.”

Ravi şöyle der: “Fevellah mà Raeytu Meksurâ” ‘Meksur’ yani hüzün seline kapılan, evladı ölen, dostları yok olan, servetini kaybeden ve belalara duçar olan. Ravi devam eder: Ben bu dört bela karşısında Hüseyin ibn Ali gibi dik duranını görmedim. O hengâmede bunca musibete rağmen hiç yüzünü asmayan, kararlı duruşunu bozmayan ve tüm benliğiyle Allah'a tevekkül eden ondan başkasını tanımadım.

İşte bu ilâhi bir izzettin Seyyid Ali Hamanei

İçteki Kerbela

İmam Hüseyin'i dik duruşu için kınadılar. Ancak o bu manevî ve deruni savaştan galip çıktı. Gencecik evladını iftiharla savaşa gönderen anneler, 'Habib ibn Mezâhir' ve 'Muslim ibn Avsece' gibi yaşlılıklarını bahane etmeyenler, orduda önemli bir yere sahip olup Hüseyin'i safa geçen büyük komutan 'Hür ibn Riyâhi' ve diğerleri bu **batını ve manevî** savaştan galip çıktılar. Eğer onlar kendi vücutlarında fazilet zillete karşı galip çıkarmasaydilar; fazilet ağacı tarih sayfalarında kurur giderdi.

Seyyid Ali Hamaneî

Hz. Hasan'ın oğlu Kâsim henüz buluğ çağına ermemiştir. Aşura gecesi Hz. Hüseyin "Herkes öldürülecek; sizler gidin!" dediğinde Ashap gitmeyi kabul etmedi; 13-14 yaşlarında olan bu genç: "Amcacım! Ben de savaş meydanında şahit olur muyum?" dedi. Bizim tabirimizler, İmam (as) bu genci sınamak istedi ve dedi: "Canım benim! Ölüm senin için nedir?"

O da: "**Baldan daha tatlı**" dedi.

İste bu Peygamber hanedanının değer ölçüsüdür.

Seyyid Ali
Hamaneî

Altı Aylık Asker

Çokları Allah yolunda şehit oldular, ancak hiçbirisi Kerbela hadisesi ile kıyaslanamadı. Hüseyin ibn Ali tek başına, sayıca az ama ihlaslı yaren ve altı aylık bebekleri ile ailesi Kerbela meydanına giriş yaptılar.

Tarihte bu durum, insanlığın gözleri önüne konulan oldukça görkemli bir manzaraydı.

عَسْيَدُ
Seyyid Ali

Hamaneî

Ali Ekber'in Misyonu

İmam Hüseyin çocukluğunda Peygamber Efendimizin en sevdiği kişiydi ve o da Hz. Nebî'yi aşırı seviyordu. Aziz Peygamberimizin mübarek siması zihnine nakşolmuştı. Sonra Allah, Ali Ekber'i kendisine verdi. Bu genç büyüdükle, İmam onun çehresinin, huyunun ve sesinin ne denli Hz. Peygambere benzediğini gördü. O da kerem ve şeref sahibiydi.. ama bu genç de savaş meydanına gitti. Son nefeslerinde Ali Ekber bağırdı: "Selam olsun sana babacığım.. Hoşça kal!"

Seçjid Ali Hamaneî

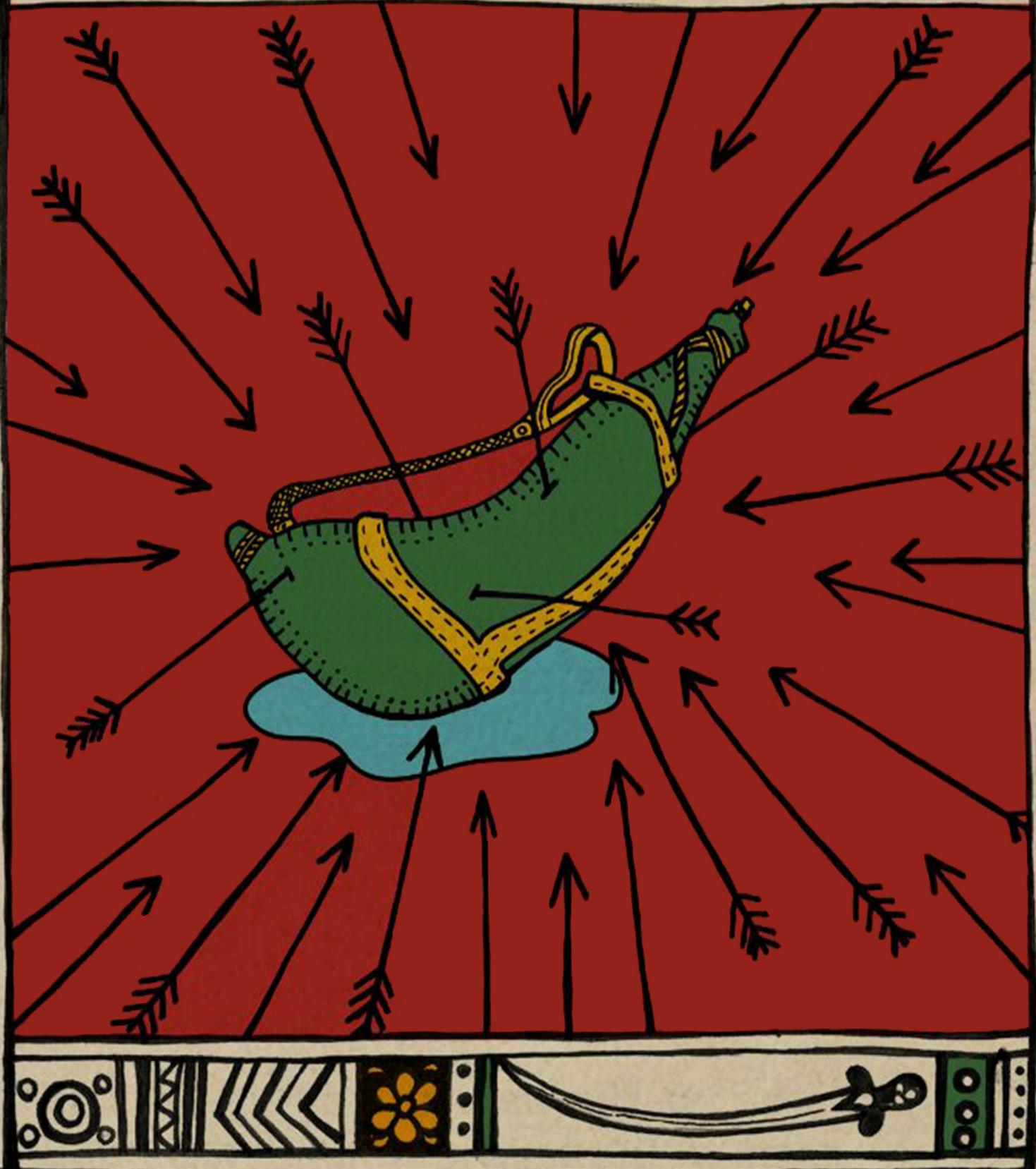

Fedakârlıktan Ötesi

Hz. Ebû'l-fazl-i Abbâs'ın değeri; savaş sanatındaki yeteneği, fedakârlığı, ihlası ve zamanın imamını tanıyıp ona olan teslimiyeti ile ölçülmüştür;

Sabrı ve mukavemeti de cabası. Dînî ve ahlakî açıdan hiçbir engel olmadığı halde susuzluğun rağmen Fîrat başında olup da o sudan bir yudum dahi içmemesi çok başkadır.

عَسْنَى
Seyyid Ali Hamaneî

Tatlı Bir Hüzün

Zeyneb-i Kübra'nın ortaya koyduğu kahramanlık, Aşura destanını koruyup hayat vermişti. Hz. Zeyneb (sa) izzetin sembolüydü. Onun hadiselere bakışı diğerlerinden çok farklıydı; onca yaşanan musibetten sonra, düşman onu ayıplamaya kalkınca şunu söyledi: "Güzellikten başka bir şey görmedim" Bu, Allah yolunu ve İslam'ı korumak içindi; İslam ümmetinin artık nasıl hareket edip dik durması gerektiğini anlatıyordu. Bu büyük eyleme Zeynebî Hareket diyoruz.

سید علی
Seyyid Ali
Hamaneî

